

DE ZONDERLING

Laten we bidden.

Here Jezus, als we vanmorgen van hier gaan, zeggen kunnen dat ons hart in ons brandde, omdat Hij langs de weg tot ons gesproken heeft. Wij danken U voor deze grote gelegenheid die—die ons werd, die ons ten deel gevallen is, dat we ons hier met deze mensen konden vergaderen, Uw kinderen, en van deze ogenblikken van gemeenschap genieten. En wij bidden, hemelse Vader, dat Uw zegeningen op ons zullen rusten als wij op reis gaan naar verschillende plaatsen en anderen ontmoeten.

² Wij danken U voor elk getuigenis van deze fijne, Christelijke atmosfeer hier vanmorgen en voor al degenen die al een lange tijd op de weg zijn geweest, en voor deze jongeman die net de Jordaan is overgestoken, om te zien wat het werkelijk betekent om te leven. Wij kunnen dat allen waarderen, Here, wetend dat wij ook eens aan de andere kant waren. Maar niets meer van het oude leven nu. 't Is—'t is slechts. . . 't Ligt achter in Egypte.

³ Nu bidden wij dat U onze gemeenschap met elkaar zult zegenen als wij Uw Woord lezen, en een paar woorden spreken uit dit grote Woord van God waarin wij allemaal geloven. En zegen het nu voor onze harten, de dienst voort te zetten. In de Naam van Jezus Christus vorentoe wij het. Amen.

⁴ Broeder Leo, broeder Gene en pelgrims, ik—ik acht dit een van de grote voorrechten die ik heb gehad om hier te komen en met eigen ogen te zien wat u hier hebt op dit terrein. 't Is een. . . Ik werd gezegend toen ik over de kleine beek daar ging en dit terrein te zien. En ik. . . Eén keer toen broeder Leo banden maakte, en ik tegen hem zei dat er zeker iets groters in het leven voor hem was dan banden maken. En natuurlijk is banden maken iets wat we moeten doen, maar, het heeft ons gezegend, maar er is iets anders. We zijn allemaal geknipt om verschillende dingen te doen.

⁵ En om hier vanmorgen te komen en te zien, dit fijne kleine Jeruzalem dat zich hierbuiten bevindt, een klein, wat ik Gosen noemde, geloof ik, toen we hier vanmorgen kwamen. Bedenk, Gosen was een van de plaatsen waar zij aanbaden, een van de eerste plaatsen waar de tent werd opgezet. En om oude vrienden te ontmoeten en—en nieuwe, en om deze tijd te hebben die ons is toegewezen, ik. . . Het is alsof—alsof je gewoon niet weg wilt gaan; er gewoon iets is dat je vast wil houden. Ik kan zien waarom jullie hier zouden willen blijven. Zie? Het is iets dat vat op je krijgt.

⁶ Ik geloof niet dat ik ooit in een lieflijker aanbidding en gemeenschap was zoals deze liederen en dingen die, ik zit daar en bijt op mijn lippen en beweeg met mijn voeten en probeer

mezelf in te houden om het niet uit te schreeuwen toen ik die oude liederen hoorde zingen op de manier waarop ik denk dat ze behoren gezongen te worden, en dat is gezongen in de Geest. Nu, dat is wat wij—wij. . . Paulus zei: “Als ik zing, zal ik zingen in de Geest.” Nu, ik kan me de Geest niet indenken als zo luid mogelijk te gillen. Ik—ik denk dat de Geest van Christus liefde is en zachtmoedigheid en vrede die—dat iets naar onze zielen brengt, dat ons voedt. En ik denk dat zó, dát de wijze is waarop deze liederen gezongen moeten worden.

⁷ En om hier bij u te zijn, een toegewijd volk, aan een zaak, de zaak van Christus; er zijn gewoon zoveel dingen die ik zou—zou kunnen zeggen, dat de tijd het me niet zou toelaten. Ik—ik kwam voor. . . Ik dacht: “Wel, ik zal erheen gaan en broeder Leo en de gemeente daar bezoeken, en het deel van het Lichaam van Christus dat wacht op—op Zijn Komst, en een deel van de Bruid dat hier verblijft.”

⁸ En hoe u uzelf hebt afgescheiden van de rest van de wereld en—en hierheen bent gekomen om op deze wijze te leven. Ik zat eraan te denken, zelfs de kleine beek waar u bent aan deze kant van de Jordaan nu, u—u bent in het—het land hier. U—u bent gekomen over een exodus, gekomen uit de wereld in een plaats naar waar u zich samen kunt vergaderen en—en God kunt aanbidden, werkelijk, in overeenstemming met de stem van uw geweten.

⁹ En dat is waar wij voor staan als een democratie, als een land. Wij staan voor deze zaak, dat ieder mens aanbidden kan. En het is gewoon jammer dat we niet meer zoals dit hebben. Zie? Jawel. Waar dat de wereld op hun plaats mag zijn, en Gods volk op hun plaats, waar we dit kunnen hebben.

¹⁰ En ik heb zeker. . . Als—als ik “amen” zei en de deur uitliep, zou ik zeggen dat het mij zou lonen om elke zondag hierheen te rijden of—of om mijn kinderen zelfs hierheen te laten komen om—om onder een atmosfeer als deze te zitten. Want het is altijd de atmosfeer die het resultaat brengt.

¹¹ U kunt daar een zaad in de grond leggen. Ongeacht hoe ontkiemd dat zaad is, en het daar leggen, het moet een atmosfeer hebben, om het te doen leven. Zie? Die zon moet eerst tot een bepaalde kracht komen, voordat, het tot een bepaalde atmosfeer brengen. Een ei moet een bepaalde atmosfeer hebben, anders zal het niet uitgebreed worden. Ongeacht hoe vruchtbaar het is, het moet die atmosfeer hebben.

¹² En ik denk dat in een groep als deze, Christenen worden uitgebreed, wedergeboren worden, in een dergelijke atmosfeer. Dit is het soort atmosfeer waaronder ik werd geboren. Ongeacht waar ik heen ga en de koude wereld bezoek, en zendingsvelden enzovoort, ik kan zelfs staan en mijn ogen sluiten en denken aan deze atmosfeer.

13 Dit herinnert me eraan toen ik nog een jongen-prediker was, en net begon. We hadden kleine groepjes die van huis tot huis bij elkaar kwamen. Wij scheidde ons ook af van de dingen van de wereld, (Dat is wat mijn hart heeft gemaakt tot wat het vandaag is, vol liefde voor Christus.) waar wij kunnen samenwonen.

14 Ik geloof dat de Schrift zei: “Hoe lieflijk is het dat broeders samen kunnen wonen in eenheid! Het is als de zalfolie die op Aârons baard was die tot de zomen van zijn klederen liep.”

15 En gewoon—er zou zoveel gezegd kunnen worden. Ik—ik . . . Misschien zal de Heilige Geest het u uitleggen nadat ik weg ben, wat het is. Wou dat ik de hele middag kon blijven en gewoon maaltijden en al het andere overslaan, hier gewoon te zitten en u te horen zingen. Zie? U te horen zingen en praten en getuigen, het betekent zoveel.

16 Mijn dochter krijgt haar diploma vanavond. Of het is gewoon de afscheidsdienst vanavond, en ik moet snel weer terug. En ik wist dat niet, dat dit zou plaatsvinden, deze afscheidsdienst zou plaatsvinden, tot gisteravond pas. Ik heb het nogal druk en had het niet in de gaten.

17 En met broeder Leo en broeder Gene aan het visiten toen ze langskwamen; ik heb verlangd naar de tijd om hier te zijn, benieuwd eigenlijk. Ik hoorde mensen zeggen: “Wel, ze hebben een mooie stacaravan park. Zij zijn aan de ene kant; de wereld aan de andere. En aan *deze* kant zijn allemaal toegewijde levens en zo.”

18 Ik dacht: “Dat zou ik graag eens willen zien. Ik zou—zou graag willen zien wat het eigenlijk is.” En jullie zijn allemaal gezegend om hier te zijn.

19 Ik—ik wil slechts één vers uit de Bijbel voorlezen. En ik denk dat alleen dit ene vers te lezen het absoluut een complete dienst maakt. Maar ik heb, op weg hiernaartoe, had ik slechts een paar opmerkingen die ik dacht te willen zeggen. Het zal me maar een paar minuten kosten. En dan zou ik deze opmerkingen willen maken over wat ik—wat ik nu voel. In het boek II Korinthe, het 12e hoofdstuk, en het 11e vers, zou ik dit willen lezen. Paulus die spreekt.

Ik ben een dwaas geworden door het roemen; ja, mij ertoe genoodzaakt, want ik behoorde door u aanbevolen te zijn; want ik ben in geen ding minder geweest dan de uitnemendste apostelen, hoewel ik niets ben.

20 Ik zou graag willen als ik dit een tekst zou noemen . . . Ik—ik denk dat de Heilige Geest onder ons is. En wij, het zou niet, enkel om een Schriftplaats te lezen. Hij, dat is waar Hij op leeft. En elk Woord is door inspiratie gegeven, en het is gepast voor altijd. Het houdt nooit op. Het is als een ketting. Het blijft maar doorgaan. Het eindigt nooit, de Schrift.

21 En ik dacht, toen ik dit las, en denkend aan deze kleine plaats hier, kwam dit in mijn gedachten, waar Paulus zegt: “Ik ben een dwaas geworden.” Zie? Nu, dat is een heel vreemd iets voor een apostel om te zeggen. “Ik ben een dwaas geworden.” Nu, een dwaas is een persoon die niet echt bij zijn volle verstand is. En hoe zou deze apostel zo iets zeggen: “Ik ben een dwaas geworden”?

22 En dan denkend aan—aan deze groep, ongetwijfeld dat in de ogen van de mensen aan de andere kant ú een dwaas bent geworden. U bent geworden wat we vandaag de dag *de Zonderling* zouden noemen. Ongetwijfeld dat mensen dat van u denken. En bedenk daarbij dat aan de andere kant zij ook zonderlingen zijn. Zie?

23 Dus—dus u moet iemands dwaas zijn, dus ik zou liever een dwaas voor Christus willen zijn. Zie? Ik zou een. . . God zei dat Zijn volk “een eigenaardig volk” was, “vreemd; een verkozen, uitverkoren; een koninklijk priesterschap, dat geestelijke offers brengt aan God, namelijk de vrucht van onze lippen, Zijn Naam prijzend.”

24 Enige tijd geleden. . . Dit kleine gevoel voor humor; ik hoop dat het de fijne geest die hierbinnen is niet breekt. 't Kwam net in mijn gedachten op. Het was een broeder Troy, van de Volle-Evangelie Zakenlieden, die vertelde over deze, ik dacht hieraan voor deze jonge zanger hier die net tot de Here is gekomen. Toen hij—hij werkte in een. . .

25 Hij is een vleessnijder en hij werkte in een slagerij. En—en dit was een Duitser daar en hij bleef maar tegen hem spreken over de Here. En deze Duitser kon niet zo goed Engels spreken. Dus hij—hij zei: “Wel, kom eens naar de samenkomst.” Zei: “Je hebt de doop van de Heilige Geest nodig.”

26 Dus de oude Duitstalige wilde hem laten weten dat hij een Lutheraan was, ziet u, dat hij—hij was in orde. Hij was een. . . ? . . .

“Wel, kom maar eens langs en bezoek ons een keertje.”

27 En dus, zij kwamen een—een stel, misschien ook wel zonderlingen tegen, zoals wij dat noemen. Ziet u? En die avond ontving deze Duitse man de doop van de Heilige Geest. En de volgende dag was hij vlees aan het snijden en sprak in tongen en aan het zingen. Hij hield een ware jubelfeest.

28 En dus, na een tijdje kwam de baas van de fabriek langs en hij zei: “Henry,” zei, “wat is er met jou aan de hand?”

Hij zei: “O glorie voor God.” Hij zei: “Ik—ik werd gered.”

29 En hij zei: “Nou,” zei hij, “waar ben je geweest?” Zei: “Jij bent zeker daar met dat stelletje moeren geweest,” zei hij.

30 Hij zei: “Ja, glorie voor God!” Hij zei: “Ik—ik was daarginds bij dat stelletje moeren.” Hij zei: “Weet u, als je de—de—de

moeren niet had . . .” Zei: “Neem je nou bijvoorbeeld de auto, als die over de weg rijdt. En als je alle moeren eruit haalt, wat heb je dan alleen maar een hoop schroot!” Dat is zo ongeveer juist, en neem je de—de—de moeren uit iets weg. Nu, dat is ervoor nodig om de zaak bij elkaar te houden.

³¹ De wereld raakt in zo’n toestand, in een verwarring, en de kerk raakt zo uitverkocht in wereldsgezindheid en—en denominatie-isme enzovoort dat er soms een moer voor nodig is om de zaak bij elkaar te houden. Dat is juist. Als ze het niet hebben, hebben we het niet, dan hebben we de gemeente niet.

³² Nu, wij kunnen even een paar ogenblikken over dat onderwerp nadenken. Paulus zei: “Ik ben een dwaas geworden, of een—een moer, alleen voor . . .” Nu, u moet iemands moer zijn. U kunt of een moer zijn voor de wereld, of een moer voor Christus.

³³ Op een dag in Californië liep ik op straat en daar was een man. Hij had een bordje zo voor zich waarop stond: “Ik ben een dwaas voor Christus.” En op zijn rug had hij een bord waarop stond: “Nu, wiens dwaas bent u?” Zie? Dus we vroegen hem erover. Zei: “Je moet iemands dwaas zijn.”

³⁴ Dus Paulus hier had ervoor gekozen om een dwaas te zijn voor Christus. En u kunt zich voorstellen hoe de wereld in die tijd over hem dacht; en niet alleen de wereld, maar de kerk. Die man was opgeleid om priester te zijn. Hij werd opgeleid onder Gamaliël, een grote, één van de grootste geleerden en grootste leraren van die tijd. En toen hij misschien, laten we zeggen, zijn Bachelor of Arts had en zijn—zijn doctorsgraad en—en klaar stond om—om tot het priesterschap geroepen te worden, en misschien op een dag met de mogelijkheid, met het enthousiasme dat deze jonge man had. En dan om dat in één keer te veranderen, puur omdat er iets was gebeurd. Hij had Christus ontmoet op de weg naar Damascus.

³⁵ En dus, voor de wereld was hij ook een dwaas, en voor de kerk was hij een dwaas. Voor de—de denominatiekerk was hij eigenlijk een dwaas. Dat is wat hij hier zei: hij was een dwaas geworden. Hij was een dwaas voor die mensen, maar hij was het instrument dat God gebruikte om de Gemeente bijeen te houden, om het Lichaam, zoals het in die dag was, bijeen te houden. Daar was hij een dwaas voor geworden—omwille daarvan.

³⁶ We kunnen ons voorstellen, over Noach, zoals de broeder hier over hem zong: “Want God zond Zijn liefde op de vleugels van een duif,” een van mijn favoriete liederen. En ik heb altijd iemand willen krijgen die dat kon spelen. Ik wilde erover spreken.

³⁷ Eens las ik een verhaal over enige soldaten die vastzaten, en de vijand, Duitsers in de Eerste Wereldoorlog, hadden hen omsingeld. En ze hadden een—een kleine postduif om een boodschap over te brengen. En toen de . . . Dat is een bepaalde

duif, natuurlijk. Het is één duivensoort. En toen ze de boodschap op de kleine duif deden, vloog hij de lucht in. En kogels die vanuit alle richtingen op hem werden afgevuurd, want ze wisten wat het was. Het brak zijn poot. Zijn kleine pootjes hingen naar beneden, kreupel. En de veren waren uit zijn vleugels geschoten. Hij vloog helemaal scheef en zo door de lucht. Maar hij viel precies neer in het kamp waar hij moest zijn, en ze kregen hulp.

³⁸ U weet wat ik bedoel van daar af aan. Zie? Dus, wij waren ook eens in zo'n toestand, weet u. En Hij werd verwond om onze overtredingen en verbrijzeld om onze ongerechtigheid, maar de boodschap is hier hoe dan ook gekomen. Hij heeft de boodschap aan ons overgebracht.

³⁹ Noach, in zijn dagen. Ik kan me een man van zijn kaliber voorstellen, een profeet, die door God was betuigd. En—en God sprak tot hem één dag. Wat een vreemde zaak was dat, in een groot wetenschappelijk tijdperk. Misschien konden ze de maan beschieten met hun radar en ze konden een sfinx en de piramide bouwen. En—en God sprak tot hem en zei: "Noach, er zal water vanuit de hemel neer gaan regenen." Kunt u zich voorstellen, een man van zijn kaliber, een profeet van de Here, uitgaan met zo'n dwaze boodschap als dat, en dat zeggen?

⁴⁰ Het had, vergeet niet, nog nooit vanuit de hemelen geregend in die dagen. God bewaterde de aarde, zegt de Bijbel, door irrigatie, door de sloten en zo, springbronnen. Het had nog nooit een druppel geregend. Er was daarboven geen water. Dus, ze konden bewijzen dat er daarboven geen water was.

⁴¹ En toen kwam er een man naar voren met een boodschap. En niet alleen dat, maar scheidde zich af, van de rest van de wereld. Hij werd een moer voor de wereld. Jazeker. Hij was een moer voor zijn tijdperk. Hoe een man met zo'n krankzinnige boodschap zou proberen een volk in een kleine trailer te brengen, of een ark, of wat het ook was wat ze—ze daar aan het bouwen waren. En—en hij was—hij was eigenlijk een dwaze man.

⁴² Maar wat deed hij? Door dat te doen, was hij de moer die de gelovende Gemeente in die dag redde. Ja meneer. Dat is wat er gebeurde. Hij moest hen uit de wereld nemen. Maar hij bereidde een plaats voor waarvan hij wist dat Christus kon komen, en zou hen meenemen. Hij werd een moer.

⁴³ Kunt u zich Mozes voorstellen in zijn dag, een man die heen ging naar een grote intellectueel? [Leeg gedeelte op de band—Red.] Ze veroverden de wereld in die tijd. En hun wetenschappelijkheid en hun—hun kunst en zo overtrof eigenlijk, geloof ik, de onze vandaag. En hun meesterskunst en hun meesterschap in bouwwerken enzovoort en de grote dingen die ze toen in—in die dag deden.

⁴⁴ En kunt u zich voorstellen, een man die daar heen kwam en zei dat hij een—een God had ontmoet waar zij niet eens in

geloofden, in een brandende struik? En hij kwam daarheen. . . Een militair man om te beginnen, en was getraind in al de manoeuvres van—van de militaire wereld. En we zien dat hij daar komt met een stok in zijn hand, om een volk te nemen en te bevrijden uit een natie die—die de wereld gevangen hield.

45 Wel, voor Farao was hij een moer. Dat is alles. “Hij was gek.” Zei: “Laat hem maar z’n gang gaan, door blijven dwepen. Hij zal zichzelf voor gek verklaren.” Welnu, eigenlijk, voor Farao en zijn grote wetenschappelijke wereld was hij een zonderling. Hij was een—een moer voor hen. Ziet u? Dat was hij.

46 Maar wat deed hij? Hij bevrijdde het volk, omdat hij door God gezonden was. Er was. . . Er was iets eigenaardigs voor nodig, iets dat anders is dan de rest van de wereld. Ziet u, de wereld is zo eenzijdig gericht op een grote. . . hun grote wetenschappelijke prestaties enzovoort. En wanneer een man door God wordt geleid om iets te doen dat daaraan vreemd is, wordt hij een dwaas. “Hij is gek.” Maar ziet u, er is zoiets voor nodig om de zaak bij elkaar te houden.

47 Nu, we denken aan Elia, in zijn dagen. Als Achab en Israël in die tijd, als elke natie onder de hemel hen vreesde, onder deze Achab z’n bewind. En Achab was een groot man. Het was een grote dag, iets in de trant van wat wij nu hebben. De kerk was helemaal in de modetrend geraakt. Zie? Het was Izebels verf en—en Achabs wereldsheid, en compromissen sluiten, en ze braken de altaren van God af. “O, gewoon zodat je een God dient, wat maakt het uit? Zie? We zullen naar de bossen gaan, en je kunt elke god dienen die je maar wilt.”

48 Dat is ongeveer zoals het vandaag is, ziet u, allerlei modes en—en—en kleren en kleding en dingen van de wereld. En: “O, als je hierbij wilt horen, daarbij wilt horen, hierbij wilt horen, daarbij wilt horen, is het in orde. Zie? Zolang je maar naar de kerk gaat, maakt het niet uit.”

49 Het maakt wel uit, waar ik—waar ik bij hoor en welke God ik dien en hoe ik Hem dien. Hij heeft één manier voor mij om Hem te dienen: Hij heeft dat hier in dit Woord opgeschreven. En dat is de manier waarop we Hem moeten dienen. Zie? Nu, het maakt wel wat uit.

50 Maar toen Elia daar kwam met zo’n boodschap als hij had, kunt u zich voorstellen? Hij werd een moer voor—voor—voor Farao, of voor. . . Pardon. Voor Achab; hij werd een ware. . . Scheidde zich af! Maar ziet u, er waren zeventuizend onder die mensen, zie, die gered konden worden. Zie? En hij kwam voor hén. Hij moest een moer voor de wereld worden om hén te pakken. Zo moest Noach het ook, een moer voor de wereld worden om acht zielen te pakken, zichzelf meegerekend. Zie? Hij moest een—een eigenaardig soort persoon worden.

⁵¹ Amos, in de dagen toen hij zijn boodschap bracht en hij profeteerde. En we ontdekken dat toen hij in—in—in Samaria aankwam, wat zich aan de wereld had overgegeven. En de vrouwen op straat haast openbare prostitutie was geworden. En de mode, het was een modern Hollywood. Toen deze kleine, onbekende, kaalhoofdige kerel op een ochtend over de berg heen kwam en neerkeek op Samaria en haar in zonde zag en, nou, ik kan me indenken dat zijn hart bijna bezweek.

⁵² Het enige wat hij had gekend, hij was een veehoeder geweest. Hij—hij was niet echt . . . De Here had hem gewoon deze boodschap gegeven en stuurde hem daarheen. En, maar nu, hij had geen financiële steun. Hij had—hij had niemand om hem te ondersteunen. Maar hij werd geleid door God om deze boodschap aan het volk te gaan brengen en ze eruit te roepen, bij het oordeel vandaan.

⁵³ Welnu, ik zou denken, voor het grote wetenschappelijke tijdperk en het tijdperk van glamour, zoiets als vandaag, dat Amos een—een—een zonderling was geworden. Zie? Hij was een dwaas geworden, en zij—zij wilden niets met hem te maken hebben. Máár, hij had ZO SPREEKT DE HERE. Zie? En hij bevrijdde wat bevrijd kon worden.

⁵⁴ Johannes de Doper, toen hij in zijn dagen kwam, die grote religieuze wereld, kwam uit, naar, een wildernis als deze, uit de rotsen en zo in de—in de wildernis, van Judea. En hij was niet gekleed als een priester. Hij—hij droeg de ruwe kleren, van een werkman, wellicht, met een—een kleed om hem heen, niet een of ander groot theologische seminarie leraar of zoiets. Maar hij—hij was gewoon een gewone man, die met zijn handen kon werken of zo meer. Toen hij—toen hij daar uit de—de wildernis kwam aanzetten, en de schaapsvacht om hem heen geslagen, had hij ZO SPREEKT DE HERE, want hij wist dat het de tijd van de Messias toen was.

⁵⁵ Hij kon zich door en door identificeren in Gods Woord. Hij zei, want vergeet niet, hij identificeerde zich in Maleachi het 3e hoofdstuk, zie, als de boodschapper die de komst van de Here voorafgaat. Hij wist dat de komst zo dichtbij was dat—dat hij tevoorschijn moest komen. Wel, de mensen dachten dat hij een wildeman was, gewoon een—een—een—een dwaas. Zie?

⁵⁶ “Een moer,” zouden we het vandaag noemen. Reden dat ik dat woord “moer” koos; het klinkt plat. Maar toch is het een goed woord voor waar ik het voor wil gebruiken, want dat is hoe de straatuitdrukking het zou, vandaag zou gebruiken. “Gewoon een—een ordinaire moer,” zouden we hem noemen.

⁵⁷ Wel, hier is Johannes de Doper. Hij verbleef gewoon simpelweg daar in die woestijn, z'n kleine predikingen aan het prediken daarginds aan—aan de Jordaan, wandelde op en neer langs die oevers van de rivier en roepend: “Het—het uur is nabij!

En kom eruit en scheid u af. De Messias komt!” Wel, ik kan me voorstellen, de priesters en hun allemaal, dat hij gewoon een ordinaire moer was geworden. Dat is alles. Zie, dat is—dat is alles wat hij was, gewoon een zonderling. En degenen die hem volgden werden zonderlingen, gewoonweg dwazen.

⁵⁸ Weet u dat onze Here uitgemaakt werd voor hetzelfde toen Hij kwam, een krankzinnige? Zie? Hij ging niet naar de steden en—en in hun grote, of—of sloot zich niet aan bij de grote organisaties en dergelijke. Hij riep een volk. Hij riep hen eruit. En Hij werd beschouwd door de religieuzen in Zijn dag als een regelrechte moer.

⁵⁹ Net zoals Paulus dat was in zijn dag, een opgeleide man, en toch—toch zoiets zou doen, scheidde zich af van de rest van de wereld en van de denominaties en—en probeerde een volk te roepen. Hij was een apostel voor de heidengemeente. Hij is onze apostel, we—we weten dat, voor de heidengemeente. Hij was de moer die de heidengemeente uit het Romeinse heidendom bracht, en heidense aanbiddingen van die dag.

⁶⁰ Maarten Luther, hij was een moer voor de katholieke kerk. Zie? Kunt u zich een priester voorstellen die—die al zijn, al zijn leerstellingen had weggeworpen, van zijn kerk, en deze communie weigerde te geven omdat de kerk zei: “Het is het lichaam van Christus”? En hij wist dat hij. . . de—de nonnen en hun dat koosjer daarbinnen hadden gemaakt. Hij—hij wist dat dat niet Christus was. Dat was een stukje brood, zie, een klein suikerwafeltje. En hij wist dat—dat die wijn geen letterlijk Bloed van Christus was. Het vertegenwoordigde het slechts. Dus hij—hij—hij gooide het neer en—en in zijn oprechte overtuiging, en hij wilde er niets meer mee te maken hebben. Zie? Hij—hij—hij was er klaar mee.

⁶¹ Nu, waarschijnlijk zei de katholieke kerk: “O, laat hem met rust. Kijk wat een—een klein groepje hij daar heeft. Wat is hij? Wat heeft hij, gewoon een—een valse. En wij, een grote kerk. Dat is het maar. Het is maar iets.” Maar ziet u, hij was de moer, ziet u, die het bij elkaar hield, zie, tijdens de Reformatie. Hij bracht de Reformatie voort.

⁶² Wat dan met, nadat hij zich organiseerde en tot een plaats kwam. . . En—en na zijn dood, en het—de boodschap die hij predikte, geëindigd was, toen werd de kerk opnieuw zo koud en stijf dat God een andere moer deed opstaan, hm-hm, genaamd John Wesley. Jawel. Wel, hij was een moer voor de Anglicaanse kerk. Zie? Maar wat deed hij? Hij—hij redde de wereld; de wereld, de gemeente die in de wereld was, zou ik mogen zeggen. Hij redde de gemeente die in de wereld was. Waarom? Door een moer te worden. Dat is juist. Hij redde.

⁶³ Wat, dan? En nu: dan komen we verder na zijn tijd, en het grote Wesleyaanse tijdperk ging voorbij, en toen hadden we de

Baptisten van John Smith, toen hadden ze Alexander Campbell en—en toen hadden we Buddy Robinson van de Nazareners. En uiteindelijk bleef het maar weg zwaaien van de echte stengel weg.

⁶⁴ En toen deed God weer een stel moeren opstaan: Pinksteren. En ze werden een moer, voor de mensen. Ze zijn gek, voor de wereld. Maar wat deden ze? Ze deden een geweldig werk. Jazeker, het Pinkstertijdperk.

⁶⁵ Nu; nu, ik geloof dat het tijd is dat er weer een moer opstaat. Denkt u niet? Ik—ik denk dat het ongeveer . . . Pinksteren hetzelfde heeft gedaan dat—dat de rest van de wereld is opgegaan. Maar het is tijd voor nog een moer. Zie? Dus als we een beetje weg moeten trekken naar deze kant van de kreek, ziet u wat ik bedoel? En de mensen denken dat we zo vreemd en eigenaardig zijn, de wijze waarop we ons afscheiden, de wijze waarop u het hier hebt. En we—we zijn niet verdeeld. We zijn één. Zie? Zie? De wijze waarop we zijn, we ons hebben afgescheiden van de wereld.

⁶⁶ Broeder Leo, geleid om hierheen te komen, en er waren . . . u had kleine kinderen die opgevoed moeten worden. Zie? U hebt vrouwen, jonge dames hier die—die niet willen wandelen op de wijze van de wereld. U hebt mannen hier die bejaard zijn en met pensioen gaan. Ze willen een plaats waar ze tot rust kunnen komen, en zich thuis voelen. U woont onder uw eigen soort mensen. Wel, en, zie, ik denk dat God iets kan doen opstaan om daarvoor te zorgen. Denkt u niet? Ik—ik geloof dat met heel mijn hart, dat Hij dat doet.

⁶⁷ Nu, wij ontdekken dat het nu tijd is. Merk op: de moer, altijd was wat hen samentrok.

⁶⁸ Zoals alle Amerikanen vandaag, we vinden zoveel wereldsheid en zo in onze kerken en onze denominaties en zo. Laat er iets opstaan op het Woord. Zie, ze zijn afgegaan naar de geloofsbelijdenis en niet het Woord. En laat iets opstaan met het Woord, weet u.

⁶⁹ U zegt: “Wel, de mensen denken: u hebt zich afgescheiden.” Ik sprak met uw voorganger hier, en onze broeder Leo. En iemand zei: “Wel, waarom komt u niet, en komt u niet in *dit* en komt u niet in *dat*?”

⁷⁰ Hij zei: “Nee, nee.” Zie, hij—hij—hij is verkocht aan één ding, het Woord, zie, aan het Woord. Zie?

⁷¹ Welnu, kijk. Als er een moer is, die gezonden wordt, moet er ook een bout zijn waar hij op past. Is dat juist? Nu, God zendt moeren. Gelooft u dat niet? Zie? Ik zal dit zo-even uitleggen. Maar om er een punt van te maken. Er moet een bout zijn, en die bout moet schroefdraad hebben, om bij de moer te passen.

⁷² Ik ben zo blij om met schroefdraad van het Woord gevormd te zijn. Ik ben zo blij dat er een bout is met dezelfde schroefdraad. En wat moet het doen? Het is om de Bruid eruit te trekken, uit de wereld, Haar opzij te zetten, voor iets anders. Ja, vrienden. We zijn misschien een moer voor de dingen van de wereld, de mensen van de wereld, maar we trekken er alleen uit wat er de schroefdraad voor heeft.

⁷³ Noach had schroefdraad in zijn dag, en de andere profeten en door de tijdperken heen. En de rechtvaardigen hadden schroefdraad, omdat Hij het zond. Wat zou het nut zijn om een bout, of moer te hebben, als je geen bout had waar hij op kon? En wat moet een bout en een moer samen doen? Iets samentrekken. Zie? En het zijn de aantrekkingskrachten van Christus die ons uit de dingen van de wereld trekken. Zie? En dan hebben we gemeenschap met Paulus zijn grote bediening, waar hij zei: “Ik ben een dwaas geworden.” Dus wanneer mensen denken dat u vreemd bent, zie, ziet u waar u staat? Zie? U bent een dwaas voor hen geworden, zodat u getrokken zou mogen worden door de kracht van God, waaraan iets binnenin u, iets in uw hart u heeft aangetrokken.

⁷⁴ Ik zou vanmorgen kunnen zeggen: “Wie is Methodist, Baptist, Pinkster Assemblies, *dit*, *dat* en de *rest*?” Er zouden allerlei handen hier omhoog gaan, en veertig, vijftig mensen. Ziet u? Er zouden zoveel zijn, iedereen verschillend.

⁷⁵ Maar wat maakt dat je hier zit? Waarom bent u hier? Zie? Het is omdat u ergens schroefdraad voor hebt gekregen. Zie? En wanneer het begint te komen, klopt het voor u. Als u probeert een bepaalde draad op een bout aan te brengen, een bepaalde soort, die niet zou passen, dan is het voor u zinloos. Zie, het—hij zou er niet opgaan. Zie? Maar als er iets komt dat precies past, trekt het u uit Chicago, uit New Orleans en waar u ook vandaan komt, naar hier. Zie? En nu, zie, wordt u ongetwijfeld een zonderling voor de wereld. Maar laat dat u niet hinderen. Zie? Laat dat u niet hinderen.

⁷⁶ Nu zegt u: “Hoe weet ik dat ik de juiste schroefdraad heb?” Let op het Woord. Zie? Nu weet u of u de juiste schroefdraad hebt, of we moeren zijn voor Christus of dat we moeren zijn voor de wereld.

Nu, de wereld heeft ook hun—hun moer ontvangen. Jazeker.

⁷⁷ Ik had hier wat opgeschreven wat ik wilde, niet wilde vergeten. De—de... En dat wij hier zitten en bouten zijn geworden, moeren voor de wereld, precies ja, zodat wij het Koninkrijk van God bij elkaar zouden houden, op aarde; zie, het Koninkrijk van God bij elkaar. Goed.

⁷⁸ Vergeet niet dat de wereld, zij—zij, de buitenwereld, zij hebben ook hun moeren. Satan geeft hen een moer, in de dagen

van deze grote zaak. Zie, het bewerkstelligt alles vóór en tegen. Zie? Nu, in de dagen van . . .

⁷⁹ De wereld had een moer, en dat was Farao, in de dagen van—van Mozes. Er waren, zie, er moest wel. De—de duivel heeft ook zijn moeren. Wel, er was Farao. Zie? Nu, Israël; en Mozes die daar stond om die mensen eruit te trekken, was een moer, een gek, voor Farao. Maar ook: Farao was ook een moer, een gek, voor hen. Zie?

⁸⁰ En dus moet het zo zijn. Dus, u bent iemands moer. Ik ben zo blij dat ik in het Woord gedraaid ben, u niet, met—met Daar de draad van? Iemand die Dat zal leren.

⁸¹ Achab, hij was een moer, precies, voor Elia en de zeventuizend. En zijn hele groep daarginds, Izebel en al hun fijne, fraaie tierlantijntjes en dingen die ze daar hadden, dat was een moer, voor die zeventuizend die nooit hun knie voor Baäl hadden gebogen. En zo was Elia een moer voor hen, zie, net zo.

⁸² We komen erachter in de dagen van Herodes, dat Johannes een moer was. Ziet u? En Herodes was ook een moer. De wereld had er een. Goed.

⁸³ In de dagen van Jezus, was Hij een—een—een—een dwaas voor de—voor de wereld, zie, voor Pilatus. Maar Pilatus was ook een moer, een gek, om Hem af te wijzen. Jawel. Zie? Hij had geen schroefdraad. Hij had een gelegenheid. Maar toen hij zijn gelegenheid had om het aan te nemen; hij wilde een soort clown, een soort truc, een soort van toverkonijn om uit een hoed te halen, weet u, of zoiets. Hij zei: “O, ik zou U wat trucs willen zien doen,” weet u, of zoiets dergelijks. Hij was zelf een moer. Zie? Hij had een gelegenheid om het te ontvangen, maar hij deed het niet.

⁸⁴ De Sadduceeën ook, en de Farizeeën, was hetzelfde in die tijd door Paulus niet aan te nemen, degene die zei dat hij een dwaas was geworden voor de wereld. Zie?

⁸⁵ Maar de kerk heeft ook zijn moeren. Zie? En de wereld heeft zijn moeren. Christus heeft de Zijne. Zie? Nu, wiens bent u? De enige manier waarop u het kunt weten . . .

U zegt: “Hoe weet ik dat dit juist is, broeder Branham?”

⁸⁶ “In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was God. En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond. Jezus Christus, Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.” Daarom is het Woord nog steeds Hem. Dus als we daarmee aangedraaid zijn, zie. Weten wij, ook al zijn wij een ‘moer’ voor de—de wereld, als we aangedraaid zijn in Christus’ Woord, en Christus het laat zien, wanneer Hij—Hij het samen aan het trekken is, zie, Hij Zijn Gemeente samen aan het trekken is; laat ze opstaan en doen wat ze willen.

⁸⁷ Nu, Jezus, in Mattheüs 24:24, zei: “Dat deze twee groepen zo dicht bij elkaar zouden zijn in de laatste dagen, om de uitverkorenen zelf te misleiden, indien mogelijk.” De mensen,

nog, de mensen soms in Pinksteren, voor jullie die uit Pinksteren kwamen, zie. Toen ze zich organiseerden en daar in die groepen zo terecht kwamen, en u eruit kwam. Zie, de Bijbel zei “dat het de uitverkorenen zelf zou misleiden indien het mogelijk was.” Zie? “De uitverkorenen zelf,” dat zijn degenen die uitverkoren zijn om dit te doen; degenen, ziet u, de bout.

⁸⁸ Kom niet zeggen: “O, daar is, daar, daar is een moer, ziet u.” Ziet u, hij moet, hij moet, waar de . . . Wanneer de draden in de bout worden gesneden, moet het in de moer op dezelfde manier worden gesneden. Ziet u wat ik bedoel? Het moet passen. Zie? En de uitverkorenen, om die reden, ziet u, het zal niet vast aandraaien met wat anders. Het moet gewoon tot Christus komen. Ziet u? Het is het enige dat zal passen. Zie? En dat is waar we vandaag staan. God zij—zij dank. En goed dan.

⁸⁹ Nu ontdekken we ook dat de—de wereld hun moer heeft. En weet u, er zou zoveel gezegd kunnen worden. We hebben natuurlijk niet de tijd om het te zeggen. Maar deze, deze ene gedachte, voor u.

⁹⁰ Ik merk deze fijne, kleine groep dames die daar enkele minuten geleden zongen. Tjonge, ik wou dat ik dat lied had. Zet dat op de band voor mij, zou u dat, deze liederen? Wanneer u hier allemaal zingt, neem eens een lied op. Ik zal u betalen voor de band. Zie? Ik zou het graag willen hebben. Zie? Dat was prachtig, die echte, lieflijke aanbidding zo.

⁹¹ Nu, weet u, er was een—een . . . De jonge, de vrouwen van vandaag, zij; Chris- . . . wat men zo Christenen noemt, de vrouwen die—die naar de kerk gaan, ze—ze wilden iets om—om—om hen te bevredigen. Ze wisten dat ze—ze het niet kregen door alleen naar de kerk te gaan. Maar ze willen hun getuigenis hoe dan ook behouden. Zie? Ze willen hun getuigenis houden: “Ik ben Methodist, Baptist. Ik ben een Christen, ziet u.” Ze willen hun kleren uittrekken. Ze willen korte broeken dragen, en bikini's of hoe u ze ook noemt, en alles wat ze konden, zie. Ze—ze wilden deze dingen doen. Ze wilden een kapsel hebben als een man en—en deze dingen doen.

⁹² En, dus zij—zij wilden dat doen. Zie? En toch, hebt u er ooit over nagedacht waarom ze dat deden? Jezus zei: “Die twee geesten zullen zo dicht bij elkaar zijn, dat het de uitverkorenen zou misleiden.” Dat moet gebeuren. Zie? Zie? Dus, ze wilden . . . Ze kregen geen . . .

⁹³ Een—een mens moet aanbidden. Je moet iets aanbidden. Je . . . het is gewoon in je om te aanbidden. Dus een mens moet iets aanbidden. Dus ze hadden geen aanbidding in hun kerk, dus wekte God een moer voor hen op, Elvis Presley, Pat Boone. Ze houden nog steeds vast aan hun getuigenis, Elvis Presley, een Pinkstermens, Pat Boone, een Church of Christ. Zie, absoluut moeren, om Jezus' Woorden hier te vervullen: “Het zou zo

dichtbij zijn dat het de uitverkorenen zelf zou misleiden indien mogelijk.” Houden nog steeds vast, zingen geestelijke liederen op zondag en rock-’n-roll op maandag. Zie? Voor ons is dat—is dat een moer. Zie? Ja, ja echt.

⁹⁴ Nu, maar ziet u, daarin had Hij ook een aantal nette vrouwen die zich als dames willen gedragen. Ze hadden fatsoen in zich. Ze wilden zijn wat Christus wil dat ze zijn. Dus Hij stuurt er de persoon met een boodschap die—die voor die kerk waartoe ze behoren, dwaas is; hij wordt een moer. Maar ziet u wat het is, het past precies. Als je spreekt over lang haar en eruitzien als een dame en je kleden als een dame en je gedragen als een dame, in plaats van hier te staan zoals deze meisjes vanmorgen . . .

⁹⁵ Ik keek naar een klein meisje daar, haar ogen zagen er hemels uit. [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . .? . . .glazig, toen ze zo omhoog keek en zong, iets in haar hart. Hier op ze lette toen die jonge dames zongen. Ik dacht: “O God! Wel, wat als—als een Hollywoodster dat—dat in hun hart kon krijgen? Dan zouden ze net zo zijn.” Zie? Maar wat is het? Waarom gingen ze *die* kant op? Je zou een van die meisjes niet naar Hollywood kunnen trekken. Als je haar tienduizend dollar per dag zou geven, zou zij niet gaan. Waarom? Ze heeft een andere schroefdraad. Dat klopt precies. Ze heeft een andere schroefdraad. Dat klopt.

⁹⁶ Je zou Leo, Gene en hen niet in een of andere organisatie kunnen trekken. Waarom? Zou jullie er niet in een kunnen trekken. Waarom? Jullie hebben een andere schroefdraad. Zie? Dus als je een schroefdraad hebt, moet er ergens een moer zijn! . . .? . . .ziet u, om—om dat bijeen te houden. Is dat niet juist? Zie? Dan is het compleet.

⁹⁷ “God zij dank,” zoals de kleine Duitstalige zei, “voor de moeren. Als je die verwijdert, wordt het een hoop schroot.”

⁹⁸ Wat heb je dan? Een hoop denominatiegedoe, een hoop koud formalisme, helemaal geen Christus erin, helemaal geen Woord erin, alleen maar een hoop geloofsbelijdenissen, enzovoort. En wat heb je dan? Haal de moer eruit, heb je een hoop schroot, dat is juist, niets in de wereld dan brandhout, iets dat wacht op de vlammen en straffen van God, om op een dag geoordeeld en verbrand te worden.

⁹⁹ Dus ik ben vanmorgen dankbaar dat ik erbij pas hier, waar u misschien een vreemde eend in de bijt bent aan deze kant van de rivier. Zelfs sommigen van uw mensen zullen u misschien vreemd vinden. Ik weet dat ze dat denken. Ik heb brieven van ze gekregen, zie, die zeiden dat u raar was, dat u anders was, “wat in hemelsnaam” is er met u gebeurd? Ik heb maar dit kleine onderwerp uitgekozen om u vanmorgen te zeggen. Zie? Zeker, u bent een moer. Dat is juist. Maar ik ben blij er een te zijn. Want als ik niet vast zit aan dit Woord, dan ben ik schroot. Zie? Ik zal gewoon een moer voor Christus zijn. Ja.

¹⁰⁰ Ik krijg brieven van velen van uw mensen. Sommigen komen langs en zeggen: “Weet u wat er gebeurd is?”

“Wat?”

¹⁰¹ “Deze rare kerel,” aha, “*die-en-die*, ging daarheen en deed *zus-en-zo*.”

Ik zei: “Wacht eens even.”

¹⁰² Hangt ervan af waarop u aangedraaid zit. Zie? Dus moge de Here Jezus Christus, de Herder van de kudde, uw harten altijd zo in Hem gedraaid houden, dat wanneer de grote Herder dan verschijnt, wij met Hem zullen verschijnen.

Kunnen we bidden?

¹⁰³ Hemelse Vader, aangezien de tijd om is, ik ben gewoon opgejaagd. Zo’n aardige, liefelijke groep Christenen. En zo’n ruwe tekst; maar in de kamer laatst, denkend aan wat ik in brieven heb gezien en wat ik mensen heb horen zeggen. Toen ik . . . Uw kleine dienstknechten hier mij vroegen om te komen en hen te bezoeken en gemeenschap te hebben met de kleine kudde. Deze ruwe tekst om een moer te zijn, ik dacht dat ik dat zou gebruiken zodat ik de—de gedachte aan hen kon overbrengen. Zodat zij—zij zouden begrijpen wat ik denk, eveneens. We zijn een dwaas geworden, net als Paulus, voor de wereld. Maar toch, Here, willen we zo vast aangedraaid zijn aan U en Uw Woord, dat wanneer de Opname komt, wij er—wij erbij willen zijn, Here. Dus help ons om onze harten altijd verenigd en samengebonden te hebben in de liefde van Christus.

¹⁰⁴ Zegen broeder Leo, broeder Gene, en broeder Daulton en al deze fijne mannen, en deze lieflijke vrouwen, hier. Ik hoor hun getuigenissen: blij, gelukkig, tevreden. Liep daar de kamer in waar iemand was die verlamd is, en om de glimlachen te zien! Geen wonder, onze broeder Leo zei dat het een straaltje zonneschijn is om hierheen te lopen. Geen wonder, om te zien, zelfs wanneer de man, zelfs niet eens ergens een familielid van haar of niets, maar zorgdragend, dat ze een woonwagen zouden nemen en die zó maken zodat zij gelukkig kon zijn. Ziet u, Here, de draad werkt precies goed. Je loopt dat huis binnen en ziet iemand die echt chagrijnig had kunnen zijn en—en moeilijk en onaangenaam omdat ze—ze niet weg en op stap kunnen en kunnen dansen en—en bijdehand te doen zoals vele vrouwen. Maar ze is blij om hier te zijn met haar soortgenoten, en om hier te zijn met het Woord van God, waar het gepredikt kan worden en geen geloofsbelijdenissen eraan vastgeknoopt; gewoon waarlijk, onvervalst Woord van God, om in de Geest te aanbidden. In een kleine plaats als deze te komen, het is een kleine stacaravan waar we samenkomen. Het is de gemeente. “Waar twee of drie vergaderd zijn, ben Ik in hun midden.” Wij weten dat U hier bent, Here, en wij aanbidden U en wij prijzen U.

¹⁰⁵ Ik bid, God, dat U ziekte van hen weg zult houden. De vijand aan de overkant van de rivier zult houden. Moge deze grote exodus, het is misschien in een kleinere vorm, maar Here, op een dag zal het groeien. En ik bid, Here, dat deze kleine exodus hier, dat U—U met hen zult zijn, zoals U met Mozes en hun was toen zij de—de Jordaan overstaken, en Jozua, toen hij het beloofde land inging.

¹⁰⁶ En ik bid dat U hen zult helpen, Here, en hun harten oprecht zult houden, trouw aan U. En zegen hen als zij het Woord onderwijzen. En mogen zij lange, gelukkige levens leiden. En op een dag, als we hier ergens zijn, Here, en op aarde leven wanneer U komt, moge er een roep komen, van deze kant van de kreek daarginds, en de gemeente omhoog gaan. Sta het toe, Here. Want iemand was niet. . . was dwaas genoeg voor de wereld om een moer te worden, om het bij elkaar te houden, Here, totdat U komt.

¹⁰⁷ Dan, zoals Johannes vanouds, uit vroegere tijden. Zoals de kleine dames en zij zongen: “We hebben ons afgescheiden.” En hoe hij alleen moest zijn. Maar toen hij dat deed, de kleine gemeente die hij samen had getrokken. . . Toen hij Jezus zag, zei hij: “Nu, mijn werk is voorbij. Hij wordt meer; ik word minder.”

¹⁰⁸ Vader, ik bid dat U ons altijd gelukkig en gezond zult houden. Mogen we elkaar nog vele malen op aarde ontmoeten, en U liefhebben en dienen. Mogen Uw goddelijke zegeningen rusten op deze dienst, op de diensten die zullen volgen. En mogen wij allen zo leven in dit leven dat in het toekomstige leven wij Eeuwig Leven zullen hebben, in het grote tijdperk dat komt, ginds in die grote duizendjarig rijk, waar we Hem zullen zien en Zijn aangezicht zullen aanschouwen en Hem zullen zien. In Jezus’ Naam bid ik. Amen.

¹⁰⁹ God zegene u mijn mensen. Het spijt me zo dat ik, om, dat ik—ik—dat ik een tekst nam over zoiets, zie, zoiets ruws. Maar u begrijpt wat ik bedoelde. Zie? Dus, wanneer iemand, ze zeggen dat u apart bent, u weet dan waarom u apart bent, nietwaar?

God zegene u broeder Leo.

DE ZONDERLING DUT64-0531
(The Oddball)

Deze Boedochap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagmorgen 31 mei 1964 in de Pine Lawn Trailer Park te Prescott, Arizona, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org